

[Lawaetz]

ren holdt i går. Ikke ét eneste opmuntrende punkt til det stakkels erhvervsliv. For fremskridtspartiet ikke én eneste opmuntring, kun en bekræftelse af, at socialdemokratiet intet har lært af deres fejlslagne politik, som har bragt os i den situation, vi har. At statsministeren indrømmede den katastrofale situation, var det mest realistiske i talen. Men ingen forslag til at rette situationen op – tværtimod.

Det langsigtede perspektiv er indtil nu så deprimerende, at det ikke er tiden til at beskæftige sig med det. Jeg vil derfor holde mig til de 5 foreliggende lovforslag, der nu skal jaskes igennem for at bevise, at man er handlekraftig, som man så smukt udtrykker det.

Disse 5 midlertidige lovforslag hænger nøje sammen. Jeg har tidligere tilladt mig her fra talerstolen at kalde hr. Thomas Nielsen for reserveminister; hr. Poul Schlüter har nu forfremmet ham til overstatsminister. Det er helt klart, at netop dette lovforslag om totalt lønstop er sukret godt ind, for at det skal glide ned, sukret godt ind ved hjælp af de andre 4 lovforslag. I øvrigt er udformningen af lovforslaget så elendig, at det under ingen form er strafbart at forlange lønforhøjelse, men arbejdsgiveren skal bære enhver form for forhøjelse. Det betyder i praksis, at f. eks. et firma, der har en stor eksportordre og ikke kan skaffe folk, må udbetale højere lønninger og eventuelt sælge med tab. Det næste er, at firmaet ikke har lyst til at tage sin næste eksportordre. Det er altså den måde, man prøver på at opmuntre til en større eksport. Det er efter vor opfattelse ikke netop det, der fremmer eksporten, heller ikke når det samtidig bremser lysten til investeringer og også griber ind over for sunde private pantebreve. Resultatet: endnu flere arbejdspladser bliver flyttet til udlandet.

Det er den politik, som socialdemokratiet byder det erhvervsliv, som danner hele grundlaget for, at vi kan eksistere og bibeholde vor sociale velfærd.

Fremskridtspartiet er klart modstander af indblanding i lønfastsættelsen. Nu skal man altså sige til medarbejderne: fra i dag får du ikke én øre mere for at lave godt arbejde, for at lave mere arbejde eller for at få gode ideer. Efter min opfattelse er det skrivebordsteorier lavet af folk, der ikke har føling med det virkelige liv.

Da vi fører en rendyrket erhvervsvenlig politik, som naturligvis samtidig er arbejdervenlig, da den sætter folk i arbejde, er vor stilling klar. Vanskeligere er det måske for firkløveret, der er gået til valg på løn- og prisstop. Men jeg vil tro, at disse partier føler sig frit stillet, når de samtidig skal sluge begrænsning af tinglysning af visse pantebreve, stop for ejerlejligheder og indblanding i investeringsmuligheder. Det er sørgeligt, om statsministeren vil søge at gennemføre den af ham omtalte siksakkurs, og om firkløveret vil følge med. Vi bliver nok klogere i løbet af ugen, men én ting skal der ikke herske tvivl om: fremskridtspartiet vil under ingen form medvirke til socialistisk planøkonomi.

Det er nok i ellefte time, at vi, der tror på det private initiativ og på den menneskelige frihed, yderligere kridter skoene og står fast, for lige meget hvad man vil påstå: den eneste baggrund for vor eksistens er arbejde i danske virksomheder. Det er her, man skal sætte ind, og man kan ikke gøre for meget for at fremme det danske erhvervsliv – kort og godt.

Lilli Gyldenkilde (SF):

I bemærkningerne til dette lovforslag står der bl. a., at den nuværende alvorlige økonomiske situation er præget af alvorlige pris- og omkostningsstigninger. Det skal jeg ikke anfægte, men dette forslag bygger videre på den antagelse, at det er på grund af lønstigninger, at situationen ser så dårlig ud. Det er helt urimeligt at blive ved at lovgive ud fra den antagelse. Dette er gjort konstant ved hvert overenskomstindgreb de sidste 6 år, uden at det har løst problemerne. Det har vi i SF hele tiden taget afstand fra og gang på gang peget på andre områder, hvor der skulle tages fat. Jeg har bemærket i statsministerens redegørelse, at der var indeholdt nogle af de ting, vi i SF har påpeget, og det skal der selvfølgelig ikke lyde utak for fra min side. Men derfra og til at gå med til at køre den fejlslagne lønpolitik videre er et langt skridt, og det fastholdes jo med dette forslag.

Dette forslag, så kort tid det end skal virke, betyder, at de grupper, der har halvårlige lønforhandlinger, der netop rammer ind i november-december måned, nu må se i øjnene, at de ikke kan få en lønstigning ifølge de dårlige overenskomster, folketinget har be-